

Коло тебенько я

Микола Вінграновський

Коло тебенько я — дивись!
Ходять хмари нехмарним небом,
По воді сон зорі повивсь
Біля тебенько, коло тебе.

Зірно каже собі про дощ,
Про краплину малу на ньому,
Про чорнобил і нехворощ,
І дорогу — назад додому.

Бо додому воно завжди:
Полину і сльозі — додому.
Сніг іде. Голубінь з ожин.
І морозик цвіте по-свому.

Коло тебенько я — за всіх.
А як ні — за одне лиш небо...
Збився з ніг золотий поріг
Біля тебенько, коло тебе.